

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Constitutiones Variorum Pontificum in praecedentibus Editionibus
desideratas, summoque studio hinc inde conquisitas complectens

Luxemburgi, 1741

2. Inter Principes &c. Confirmat Transactionem Quedlinburgi per Albertum Cardinalem Moguntinum inter Ericum, & Henricum Juniores, Duces Brunsvicensium, & Capitulum Cathedrale, Ecclesias, Nobilitatem ...
-

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74514](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-74514)

1536.
& 1537.

illis partibus, generales dictæ Sedis, vel Legatorum ejus litteras impetraverint, etiam si per eas ad inhibitionem, reservationem, & Decretum, vel alijs quomodolibet sit processum. Quas quidem Litteras, & Processus habitos per eosdem, & inde sequita quaecumque, ad loca, & Monachales portions, nec non Officia suppressa hujusmodi, volumus non extendi, sed nullum per hoc eis quoad affectionem locorum, vel Beneficiorum aliorum prejudicium generari, seu si aliquibus, communiter vel divisi, a dista sit Sede induitum, quod interdici, suspendi, vel excommunicari non possint, per litteras Apostolicas, non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de induito hujusmodi mentionem, & quibuslibet alijs privilegiis, Indulgentiis, & Litteris Apostolicis generalibus, vel specialibus, quorumcumque tenorum existant, per quae praesentibus non expressa, vel totaliter non inserta, effectus earum impediti valeat quomodolibet vel differri, & de quibus, quorumcumque totis tenoribus, de verbo ad verbum habenda sit in nostris litteris mentio specialis.

Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ suppressionis, extinctionis, innovationis, reductionis, erectionis, institutionis, applicationis, appropriationis, absolutionis, liberationis, statuti, ordinationis, concessionis, indulti, dispensationis, abolitionis, derogationis, mandati, & voluntatis infringere vel ei ausu temerario contrarie.

Si quis autem hoc attentare presumperit, indignationem Omnipotens Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apotholorum ejus se noverit incursum.

Datum Romæ, apud Sanctum Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ MDXXXVI. nono Calendas Augosti, Pontificatus nostri anno secundo.

II.
Ex Cod.
Dipl. Leib.
nicii Tom.
II. Mant.
pag. 229.

Confirmat Transactionem Quedlinburgi per Albertum Cardinalem Moguntinum inter Ericum, & Henricum Juniores, Duces Brunsvicensium, & Capitulum Cathedrale, Ecclesiæ, Nobilitatem Provinciæ, urbemque Hildensem in vigilia ascensionis 1523. factam, quæ pars temporalitatis Episcopatus in Duces transfertur: anno 1537.

PAULUS EPISCOPUS.

Servus Servorum Dei, ad futuram rei memoriæ.

Inter Principes & alios Fideles quoslibet, præsertim quarum Fides, & devotion in Nostro, & Apostolicæ Sedis conspectu continuè refulget, pacem, & concordiam vigere, & augeri, sinecbris desiderantes affectibus; illa, quæ propterè proinde gesta, & ordinata comperimus, ut firmius illabata serventur, libenter cum à Nobis petitur, nostræ approbationis munimine solidamus; Sanè pro parte dilectorum Filiorum Nobilium Virorum, Erici, & Henrici, Ducum Brunsvicensium, & Luneburgensium, Nobis nuper exhibita petitio continebat, quod alijs cum inter ipsos Ericum, & Henricum, Duces ex una, & dilectos Filios, Seniorem Decanum, & Capitulum, ac Clerum & Ecclesiasticos Civitatis Hildensem, quibus Carthusiensium, & Soltze Monasteriorum, nec non Montis Sancti Mauriti propè, & extra muros Hildensem personæ additæ, adjunctæ, & inclusæ sunt, (et Militares) quotquot usque in diem Concordie infra scripta apud ipsos manserunt nec non Communitatem Civitatis Hildensem ex altera partibus, lites, differentiae, contentiones, Controversiae, & Bella orta fuissent, tandem dilectus Filius noster Albertus, tituli S. Petri ad Vincula

Presbyter Cardinalis, qui Magdeburgensis, & Moguntinensi Ecclesiæ, ex Concessione, & dispensatione Apostolicâ præesse dignoscitur, ac Ecclesia Halberstadiensis perpetuus Administrator in Spirituallibus, & Temporalibus per Sedem Apostolicam deputatus, nec non Germaniæ Primas, & Sacri Romanii Imperii Archicancellarius per Germaniam, Princeps Elector Marggravius Brandenburgensis, Stettinensis, Pomeraniæ, Castrorum, Slavorum Dux &c. Burggravius Nurimbergensis, & Prussiæ Princeps existit; ac dilectus Filius Nobilis Vir Georgius Dux Saxoniae, Landgravius Turingiae, & Marchio Misniae, sese pro concordia inter prædictas Partes interponentes, Partes ipsas in Amicitia super dictis differentiis, controversiis, contentiobus, & Bellis composuerunt, & in primis ordinarunt, seu convenerunt: Quod dilectus Filius Nobilis Vir Wilhelmus Dux Brunsvicensis & Luneburgensis, alioquin in Bello ab ultra parte, seu hinc inde Capti, liberè, & sine axe relaxari, & Feriæ sextâ mane hora nona post Diem Concordiæ, que in Oppido Quedlinburgensi, Halberstadtensi Diœcesis, Anno Domini Millesimo Quintagesimo vigesimo tertio celebrata exitit, Vigiliâ Ascensionis Domini immediate sequentis, in Hohen-Egelsen, sub antiqua, & solita Cautione Ufhelder nuncupata, pristina libertati restituta, & pro opportunitate dilecti Filii Burchardi Salder, à Venerabili Fratre Nostro Episcopo Hildensem in littoribus quietoriaræ, seu liberatoria Principum Brunsvicensium manumissis tradi deberent, ac quod omnes exactiores, militaribus, Burgenibus, seu Rufficis impositas & solute, penitus remissæ esse, & censerri deberent; quodque Civitas ipsa Hildensem sub tuitione, defensione, & protectione ipsius Henrici Duci, cum omnibus gratis, & liberatibus, ac Privilegiis manere, seque cum eodem Duce, super tuitione, & defensione præstanta, & retardatis præstite defensionis concordare deberent. Quod Ensis ipsius Ducis Erici ei reddi, & restitui deberet die, & hora prædictis; ac quod Castra Sturvald, Pein, cum suis Pertinentiis Ecclesiæ Hildensem, pacifice sine aliqua facti attempatione, & Castrum Marienburg in eo statu, quo erat, manere deberent. Quodque ex Civitate Hildensem, & prædictis Castris Steurvald, Pein, & Marienburg eidem Episcopo Hildensem, aut ejus Successoribus Episcopis Hildensem, aut ipsorum Amicis, seu Amicatis (vel ligatis) nec alij alteri præmissorum occasione, contra Duces Brunsvicenses, seu in ipsum, vel eorum subditorum præjudicium, aut damnum non præstaretur fomentum, receptaculum, auxilium, Consilium, aut servitium aliquod, aut aliquid de facto attemptaretur, & quod à Principibus, & à Ducibus Brunsvicensibus, & eorum Principatibus, & Dominiis, contra Hildensem prædictos, è contrario pari modo observari deberet; & si quæ in futurum orientur inter prædictas Partes differentiæ, illæ, non per viam facti, sed secundum communem Ordinationem Imperialem terminari deberent; Quodque Duces Brunsvicenses omnia Castra, Civitates, Oppida, Villas, Monasteria, & Monasteriorum curias, quæsita, ac patita, nec non quæsitas, ac patitas sibi habere, retinere, neque super his à præfatis Capitulo, & Civitate Hildensem, ac eorum Successoribus per viam facti, seu de facto molestari deberent, Imperatoria Majestatis, ac à Ducibus Brunsvicensibus Decreto, executoriis Mandatis, omnibusque alijs à Cesarea Majestate emanatis, mansuris semper salvis. Quodque ipsis militaribus eorum Feuda, seu hæreditaria, aut sub reimpione prius habita, & quæsita bona à Ducibus Brunsvicensibus, ad petitionem prædictorum Principum trattatorum (id est, Mediatorum) & iporum intuitu relinqui; ipsi militares Feuda, qua prius ab Episcopo Hildensem tenuerant, & his quæ ipsis ex Castris Jure obligationis descripta erant exceptis, &

præfer-

præsertim quæ ex oppido Alfeld, sub districtu Castrorum Vitzenburg & Saltza, sub districtu Castrorum Lauenstein ex Langenhagen, sub districtu Castrorum Kalenberg; Henningh Rauschenplaten, jure oblicationis descripta erant, super quibus Feriæ tertiaræ post Festum S. Bartholomæi tractaretur in Oppido Quedlinburg, & Duxes Brunsvicenses prædictis Principibus Tractatoribus instantibus consenserunt, secum militantibus, qui in Diœcesi, seu proprietate Hildenshemensi Castra sub reemptione habuerant, & apud Diœcesim Hildenshemensem in Bello manserunt, seu cùm ipsorum militantium hæreditibus, tamen ad eorumdem Ducum Brunsvicensium beneplacitum, & sub possibili via, & modo concordaturos feriæ tertiaræ post Festum Sancti Bartholomæi. Hujusmodi ad quos tractatus ipsi Principes tractatores quilibet duos ex suis Consiliariis essent missuri; forentque ea spe Principes tractatores, ipsorum intuitu, & petitione pro militaribus facta, Principes Brunsvicenses facturos quæ alias ipsi Duxes Brunsvicenses facere non cogitarent. Quodque Capitulo, & aliis Ecclesiasticis ambarum Civitatum Hildenshemensem, Chartuisib; Domini in Monte, in Marienrode, Hospitale Sancti Joannis, & Salze propè Hildenshem sua Bona, qua ante Bellum hujusmodi feudali hæreditario Jure, aut sub reemptione habuerant, restitui, siveisque consuetudinibus, libertatibus privilegiis, descriptionibus, Veschenburg nuncupatis, & Jure gaudere, & tuti deberent esse: similiter & eorum subditis observaretur; Et quantum ad Castrum Steinbrücke, Principes Brunsvicenses duos ex suis Consiliariis, & præsummatum Capitulum Hildenshemense duos ex Canonicis Capitularibus mittere deberent, Principes Brunsvicenses gratiosos tractatus admiserunt, & quod ad hos tractatus ipsi Principes mittere deberent. Cum hæredibus Hans Berners, sicut cùm aliis militaribus observari deberent. Et super his dicti Principes Brunsvicenses deberent, & vellent Bannum Imperiale, omnemque disgratiæ Cæsareae Majestatis amovere, & præsentem Concordiam ab ipsa Cæsarea Majestate confirmari obtinere, ac quod per hanc concordiam Bella, disgratia, omnis controversia, & differentia ambarum partium amota, & amota, & præsertim quoad Civitates, & oppida, Braunschweig, Göttingen, Hannover, Northeim, Hameln, aliasque Civitates, seu Oppida ipsorum Ducum Brunsvicensium, omnesque alios, qui Bellis, & Causis hujusmodi adhaerent, ac Consilium, & auxilium præstiterant, vel suspecti erant habitu, composta, & concordata, composite, & concordatae cenferi, & esse; dictaque Partes hujusmodi Concordiam, ac omnes, & singulos articulos in ea contentos firmiter, bona fide, & virtute Juramenti observare, & tenere, Partes hinc inde dictis Principibus tractatoribus solemniter promiserunt præsentibus Confribus & Proconfribus, quos Civitates seu Oppida, Goslar, Magdeburg, & Eimbeck, ad tractatus dictos Concordie hujusmodi assumpserunt, & adhibuerunt; In fidem & testimonium, Principes tractatores, ac Ericus, & Henricus Duxes Brunsvicenses, & Luneburgenses pro se, siveisque Successoribus Concordiam hujusmodi sigillari fecerunt.

II. Et deinde Carissimus in Christo Filius Noster Carolus Quintus, Romanorum Imperator semper Augustus, Concordiam prædictam auctoritate sua Cæsarea confirmavit, & approbavit, prout in literis, seu instrumentis, aut Documentis publicis desuper confectis dicitur plenius contineri. Quare pro Parte Erici, & Henrici Ducum prædictorum nobis fuit humiliter supplicatum, ut Concordiae, compositioni, & conventioni hujusmodi, pro illius substantia firmiori, robur Apostolicae firmitatis adiicere, & alias in præmissis opportunè providere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur, quorum est ea quæ sunt pacis & concordiae sinecisis prosequi favoribus, & votivo effectui salubriter

demandare, Systematum, & Instrumentorum, seu Documentorum prædictorum veriores tenores, præsentibus pro expressis habentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, Concordiam, compositionem, conventionem, & promissiones, ac subsecutam confirmationem Caroli Imperatoris hujusmodi, cum Paſtis, & Capitulis in eis contentis, nec non omnia alia illas concernentia in dictis litteris, & Instrumentis contenta, & inde secuta quæcumque; Autoritate Apostolicâ tenore præsentium approbamus, & confirmamus, ac illis perpetua firmitatis robur adjicimus, eaque in omnibus suis Capitulis plenum effectum fortiri, & inviolabiliter perpetuò per quamlibet ipsarum partium observari debere decernimus, supplentes omnes & singulos Juris & facti defectus, si qui forsitan intervenient in eisdem, decernentes ex nunc irritum, & inane, si secus super his à quoquam, quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attemptari. Quocirca Venerabili Fratri Nostro Episcopo Caserbanensi, & Dilectis Filii Sancti Blaxii intra, & Sancti Ciriaci in Monte prope & extra muros Oppidi Brunsvicensis, dicta Hildenshemensis Diœcesis, Ecclesiarum Decanis per Apostolica scripta mandamus, quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum per se, vel alium, seu alios, præsentes literas, & in eis contenta, ubi, quando opus fuerit, ac quoties pro parte Ducum Brunsvicensium super hoc fuerint requisiti, solemniter publicantes, eisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assilentes, faciant Auctoritate nostra Concordiam, Compositionem, Conventionem, & Promissiones prædictas, juxta illum Approbationis, & Confirmationis hujusmodi tenorem inviolabiliter servari, Contradictores quolibet, & Rebelloes per Cenfuras, & penas Ecclesiasticas, appellatione postposita, compescendo, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio Brachii Sæcularis, non obstantibus præmissis, ac quibuslibet Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, nec non legibus Imperialibus, ac Ecclesia Hildenshemensis, nec non Monasteriorum, & Civitatis prædictorum Jumento, Confirmatione Apostolicâ, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & Confluentibus, etiam municipalibus, nec non quibusvis privilegiis, & indulxit Apostolicis, sub quibusvis tenoribus, ac formis, ac cum quibusvis Clauſulis, & Decretis concessis.

III. Quibus omnibus, etiam si de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica, & individua mentio habenda foret, tenores hujusmodi præsentibus pro sufficienter expressis habentes, illis alias in suo labore permanens, hac vice dumtaxat specialiter & expressè derogamus, contrariis quibuscumque, aut si aliquibus communiter, vel divisiim ab eadem sit Sede indultum, quod interdic, suspendi, vel excommunicari non possint per litteras Apostolicas, non facientes plenariam, & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto hujusmodi mentionem.

Nulli ergo omnino hominum licet hanc paginam nostræ Approbationis, Confirmationis, Adiunctionis, Suppletionis, Decretorum, Mandati, & Derogationis infringere, vel ei aufu temerario contraire. Si quis autem hoc attemptare præsumperit, Indignationem Omnipotenti Dei, ac Beatorum Petri & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursum.

Datum Romæ, apud Sanctum Petrum, Anno Incarnationis Dominae, Millelmo Quingentesimo, trigesimo septimo, Sextodecimo Kalendam Januarii, Pontificatus Nostri, anno quarto.

Concessio facta Canonicis Genevensibus, è Civitate Geneveni expulsi, ut Officia divina celebrare possint in Ecclesia Annecensi Fratrum Minorum de Observantia: anno 1539.

III.
Ex Arch.
Capituli
Genev.